OPŁATA POCZTOWA RYCZAŁTEM UISZCZONA. CENA NUMERU 40 GROSZY.

Nr. 10. KRAKÓW, DNIA 17 GRUDNIA 1927. ROK VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika urzędowego“ Kraków, Województwo, ul. Basztowa 22.

Prenumeratę względnie należytość za poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego należy składać w Kasach skarbowych na dochód Min. Spraw Wewnętrznych Dz. II. §: 7 „Dziennik Urzędowy“, a dowody złożenia przesłać Województwu.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, a od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

1.

Do Pana

STANISŁAWA CARA
Podsekretarza Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
w Warszawie.

Na podstawie ust. 2 art. 16 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r., zawierającej Ordynację Wyborczą do Sejmu (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 590), mianuję Pana Generalnym Komisarzem Wyborczym.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Do Pana

FELIKSA DUTKIEWICZA
Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego
w Warszawie.

Na podstawie ust. 2 art. 16 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r., zawierającej Ordynację Wyborczą do Sejmu (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 590), mianuję Pana Zastępcą Generalnego Komisarza Wyborczego.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

2.

L. Dz. 19 z r. 1927.

Ogłoszenie.

Generalnego Komisarza Wyborczego.

W myśl art. 20 ustęp pierwszy ordynacji wyborczej do Sejmu ogłaszam, że przewodniczącymi do Okręgowej Komisji Wyborczej względnie ich zastępcami są:

w Okręgu Nr. 41 z siedzibą Kraków m.
przewodniczący: sędzia Sądu Okręgowego
Józef Podobiński,
zastępca: sędzia Sądu Okręgowego
Stanisław Frączkiewicz;

w okręgu Nr. 42 z siedzibą Kraków pow.
przewodniczący: sędzia Sądu Okręgowego
Dr. Leopold Zarzycki,
zastępca: sędzia Sądu Okręgowego
Zdzisław Oczkowski;

w okręgu Nr. 43 z siedzibą Wadowice
przewodniczący: prezes Sądu Okręgowego
Dr. Jan Schwarzenberg-Czerny,
zastępca: sędzia Sądu Okręgowego
Izydor Buła;

w okręgu Nr. 44 z siedzibą Nowy Sącz
przewodniczący: sędzia Sądu Okręgowego
Stanisław Kielar,
zastępca: sędzia Sądu Okręgowego
Tadeusz Rotter;

w okręgu Nr. 45 z siedzibą Tarnów
przewodniczący: prezes Sądu Okręgowego
Dr. Władysław Kruczkiewicz,
zastępca: sędzia Sądu Okręgowego
Juljan Potępa;

w okręgu Nr. 46 z siedzibą Jasło
przewodniczący: sędzia Sądu Okręgowego
Bronisław Wojnarski,
zastępca: sędzia Sądu Okręgowego
Jan Chłap.

Warszawa, dnia 15 grudnia 1927.

Generalny Komisarz Wyborczy: *Stanisław Car.*

3.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L.: 62/ W. S. Kraków, dnia 9 grudnia 1927 r.

Wybory Sejmowe.

OGŁOSZENIE.

Wojewoda Krakowski zamianował na zasadzie art. 19 ustęp 2 ord. wyb. sejm. z dnia 18 sierpnia 1922 Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 590 członkami okręgowych komisji wyborczych:

1) dla okręgu wyborczego Nr. 41 Kraków miasto: Tadeusza Przeorskiego, szefa Biura prezydjalnego Magistratu Krakowa, a jego zastępcą Kazimierza Sarneckiego, dyrektora Miejskiego Biura statystycznego.

2) dla okręgu wyborczego Nr. 42 Kraków powiat: Stanisława Konopkę, właściciela dóbr w Mogilanach, a jego zastępcą Marjana Jagusińskiego, emer, radcę Województwa Krakowskiego.

3) dla okręgu wyborczego Nr. 43 Wadowice: Franciszka Ziębę, nauczyciela szkół powszechn. w Wa-

dowicach, a jego zastępcą Józefa Jorkasch-Kocha, referendarza przy Starostwie w Wadowicach.

4) dla okręgu wyborczego Nr. 44 Nowy Sącz: Feliksa Michalika, prezesa Związku Strzeleckiego w Nowym Sączu, a jego zastępcą Stanisława Wygrzywalskiego, referendarza przy Starostwie w Nowym Sączu.

5) dla okręgu wyborczego Nr. 45 Tarnów: Józefa Sokołowskiego, referendarza przy Starostwie w Tarnowie, a jego zastępcą Jerzego Marca, referendarza przy Starostwie w Tarnowie.

6) dla okręgu wyborczego Nr. 46 Jasło: Włodzimierza Popiołka, zamieszkałego w Jaśle, a jego zastępcą Faliszka Walentego, referendarza przy Starostwie w Jaśle.

Wojewoda: *Darowski.*

4.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
Wydział Prezydjalny.

L.: Pr. 5357. Kraków, dnia 9 listopada 1927.

Bolesław Grodziecki, honorowy
konsul Finlandji — Exequatur.

Do

Wszystkich Panów Starostów, Pana Prezydenta st. król. m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 4 listopada br. Nr. D. II. P. P. 2583/27 oznajmiło, że P. Minister Spraw Zagranicznych otrzymawszy listy komisyjne wystawione w Helsingforsie z 3 sierpnia br., którymi Minister Spraw Zagranicznych Republiki Finlandzkiej upełnomocnił Pana Bolesława Grodzieckiego, jako konsula Honorowego Finlandji na obszar Województw: Krakowskiego, Śląskiego i Kieleckiego z siedzibą w Katowicach uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Konsula Honorowego Finlandji i jego listom kamisyjnym udziela exequatur.

O tem P. T. zawiadamiam z poleceniem użyczenia wymienionemu Konsulowi należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Za Wojewodę (—) *Tchorznicki*

5.

L.: Pr. 5671/1

Pan Prezydent Rzeczypospoiltej udzielił exequatur listom komisyjnym Pana Alfonsa Leguja Rios w charakterze Konsula Honorowego Republiki Peru z siedzibą w Warszawie.

6.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. AD. 17357/1/27.

Kraków, dnia 21 listopada 1927.

Utworzenie samoistnej parafji
w Odporyszowie.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 8 listopada 1927 Nr. VI-I. 6511/27, wyraziło zgodę w myśl art. X. Konkordatu na utworzenie rzymsko-katolickiej parafji w Odporyszowie (pow. Dąbrowa). Wymieniona parafja ma ogarniać terytorjum gmin Odporyszów, Borek, Borki, Bucze, Chorążec, Fiuk, Laskówka, Morzychna, Sieradza, Żelazówka, które podlegają wyłączeniu z okręgu rzymsko-katolickiej parafji w Żabnie (pow. Dąbrowa).

Za Wojewodę (—) *Nowicki*

7.

Odpis! Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. OL 3136/27. Warszawa, dnia 8 listopada 1927 r. Sprawa obdzielania bibljotek wydawnictwami urzędowemi. Okólnik Nr. 189. Do Panów Wojewodów (Wszystkich), P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Tymczasowego Wydz. Samorządowego we Lwowie i Pana Naczelnika Urzędu dla spraw mniejszości w Katowicach.

Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr. 26 z br. zwrócił się do wszystkich Panów Ministrów o wydanie zarządzeń, aby urzędowe wydawnictwa były bezpłatnie wysyłane bibljotekom wyższych zakładów naukowych, oraz bibljotekom publicznym.

Mając powyższe na względzie oraz tę okoliczność, iż rozporządzenie z dnia 4 lipca 1927 r. w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. Nr. 67, poz. 595) nie zapewnia tym bibljotekom (prócz Bibljoteki Narodowej) wszystkich druków nieperjodycznych i czasopism z terenu całego Państwa, zarządzam co następuje:

Wszystkie urzędowe wydawnictwa, czasopisma i druki (oczywiście z wyłączeniem poufnych) wydawane w urzędach Panów, czy też w podległych Im władzach i urzędach, należy bezpłatnie w 1 egzemplarzu wysyłać do następujących bibljotek:

Warszawa, Bibljoteka Uniwersytecka.
Warszawa, Bibljoteka Politechniki,
Warszawa, Bibljoteka Wyższej Szkoły Handlowej,
Warszawa, Bibljoteka Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego,

Warszawa, Bibljoteka Publiczna w Warszawie,
Warszawa, Bibljoteka, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego,
Warszawa, Bibljoteka Ord. hr. Krasińskich,
Warszawa, Bibljoteka Zamoyskich,
Warszawa, Bibljoteka Szkoły Nauk Politycznych
Warszawa, Bibljoteka Wolnej Wszechnicy Polskiej,
Kraków, Bibljoteka Polskiej Akademji Umiejętności,
Kraków, Bibljoteka Jagiellońska,
Kraków, Bibljoteka Czartoryskich,
Kraków, Bibljoteka Akademji Górniczej,
Lwów, Bibljoteka, Uniwersytetu Jana Kazimierza,
Lwów, Bibljoteka Politechniki,
Lwów, Bibljoteka Zakładu Nar. Im. Ossolińskich,
Lwów, Bibljoteka Baworowskich,
Wilno, Bibljoteka Publiczna i Uniwersytecka.
Lublin, Bibljoteka Uniwersytetu Lubelskiego,
Lublin, Bibljoteka H. Łopacińskiego,
Poznań, Bibjloteka Uniwersytetu,
Poznań, Bibljoteka Raczyńskich,
Poznań, Bibljoteka Wyższej Szkoły Handlowej,
Toruń, Bibljoteka Książnica Miejska Im. M. Kopernika,
Bydgoszcz, Bibljoteka Miejska,
Łódź, Bibljoteka Publiczna Miejska,
Paryż, Bibljoteka Polska, Quai d'Orleans 6.

Podsekretarz Stanu (—) *Jaroszyński*

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. BP. 13200/1.

Kraków, dnia 17 listopada 1927.

Dostarczanie wydawnictw urzędowych bibljotekom.

OKÓLNIK Nr. 172.

Wszystkim P. P. Starostom w obrębie Województwa Krakowskiego, Panu Prezydentowi stoł. król. miasta Krakowa i Panu Dyrektorowi Policji w Krakowie

do wiadomości i ścisłego zastosowania się z tem, że zaległe egzemplarze należy bezzwłocznie przesłać wymienionym wyżej bibljotekom.

Za Wojewodę (—) *Dr. Dziadosz.*

8.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Nr. OB. 3677.

Warszawa, dnia 9 listopada 1927 r.

Przedmiot: Fałszywe bilety państwowe 5-cio złotowe.

Do Pana Wojewody w Krakowie.

Stosownie do § 12 przepisów o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych, walorów państwowych innych państwowych znaków wartościowych, zatwierdzonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 czerwca br. (Monitor Polski z dnia 24 września 1927 r. Nr. 219, poz. 560), Min. Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości treść wydanego przez Ministerstwo Skarbu komunikatu o pojawieniu się w obiegu fałszywych biletów państwowych 5-cio złotowych.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że pojawiły się w obiegu fałszywe bilety państwowe 5-cio złotowe z datą 25 października 1926 roku.

Falsyfikat wykonany jest na papierze odmiennym od papieru biletów autentycznych. — Papier ten ze strony odwrotnej falsyfikatu zadrukowany jest różowemi, dość gęsto rozłożonemi, krzywemi kreskami.

Wykonanie graficzne falsyfikatu jest nieczyste.

Kolory farb: strony przedniej — odmienne, strony odwrotnej — zbliżone do autentycznych.

Fałszerze posługiwali się przy wykonywaniu falsyfikatów maszynami.

Falsyfikat wykonany jest niezbyt udatnie.

Cechy szczególne:

Strona przednia:

Cyfry numeracji są grubsze, nieostre, pozalewane i nierówno rozstawione.

Kolory farb — bronzowy i zielony zlewają się w jeden brudny szaro-zielony kolor.

Ornamenty — w ramce zamaczane, u góry i u dołu ramki — prawie niewidoczne.

Główka kobieca, oraz stylizowane ornamenty dokoła niej są zamazane, niewyraziste, np. wstęga i jej zakończenie nie uwydatnia się.

Napisy nieostre — prawie nieczytelne.

Strona odwrotna.

Postać górnika różni się od takiejże postaci w bilecie antentycznym. Cieniowanie wykonane jest linjami znacznie grubszemi niż w autentyku.

Cieniowanie to wykonane jest w falsyfikatach przeważnie linjami bronzowemi, zaś w autentyku — linjami zielonemi.

Z powodu odmiennego sposobu cieniowania poszczególne części postaci górnika mają wygląd odmienny, jak np. oko, ucho, ramię, pierś, prawa ręka.

Godło Państwa — wykonane nieudatnie, upierzenie orła, oko, korona — zupełnie odmienne.

Napis: „PIĘĆ ZŁOTYCH" — jest nieudatnie wykonany.

Napis klauzuli karnej różni się wybitnie, gdyż składa się z liter większych i znacznie grubszych. Wyrazy „Podrabianie i współdziałanie" — składają się z liter

znacznie większych i grubszych niż wyrazy „jest ciężkiem więzieniem“.

Litery „R“ i „A“ w wyrazie „Podrabianie“ stykają się z sobą.

Naczelnik Wydziału (—) *A. Robaczewski*

L.: Pr./Bg. 7405/3.

9.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu reskryptem z 14 sierpnia 1926 Nr. P. A. 2213, podaje do ogólnej wiadomości co następuje:

Wobec niewłaściwego obliczania grubości wypukłych den kotłowych bez zakotwień na ciśnienie wewnętrzne, bez uwzględnienia zastrzeżonej w przepisach zależności dopuszczalnego naprężenia od wielkości promienia wyoblenia (krempy) dna, Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesyła do ścisłego stosowania następujące dane:

Na podstawie obowiązujących obecnie przepisów międzynarodowego Związku Stowarzyszeń Dozoru Kotłów (Hamburskie Normy z r. 1905) oraz niemieckich przepisów policyjnych z dn. 17 grudnia 1908 r. (zał. II. dotyczący budowy kotłów) grubość dna oblicza się ze wzoru:

$$S = \frac{p.\ R.}{200.\ k.}$$

gdzie

S — grubość dna w milimetrach,

R — promień wypukłości środkowej części dna w milimetrach,

p — ciśnienie wewnętrzne w atmosferach,

k — dopuszczalne naprężenie w kg./mm²,

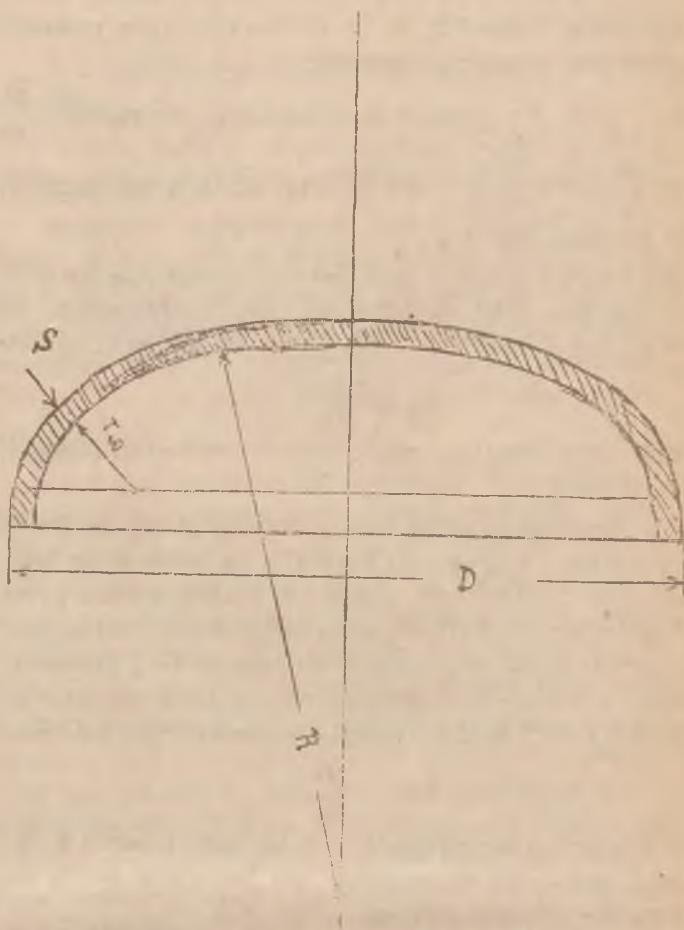
przyczem k może być przyjęte do 6·5 kg./mm², przy promieniu wyoblenia dostatecznie wielkim dla osiągnięcia stopniowego (łagodnego) przejścia części cylindrycznej (obłuczyny, kołnierza), dna w część kulistą.

Najnowsze doświadczenia wykonane w Niemczech (z powodu częstego pękania denka w wyobleniu) wykazały, że za granicę łagodnego przejścia, dla której jest dopuszczalne powyższe naprężenie 6·5 kg./mm² należy uważać promień wyoblenia:

$$r_w = > \frac{D}{10}$$

SaMa—BP

gdzie *D* oznacza zewnętrzną średnicę denka (obłuczyny kołnierza) przyczem w używanych obecnie denkach o promieniu *R* = 1.2 do 1.3 *D*, dla mniejszych promieni wyoblenia, dopuszczalne naprężenie powinno być zmniejszone w tym stosunku do promienia, że dla promieni wyoblenia:

$r_w = > \frac{D}{15}$ należy przyjąć najwyżej k = 5 kg/mm²

$r_w = > \frac{D}{15}$ do $\frac{D}{30}$ „ „ k = 5 do 3.2 kg/mm²

(gdzie k = 3.2 kg./mm² odpowiada najniższej granicy promienia $r_w = \frac{D}{30}$ przy obliczeniowej wytrzymałości materjału *K* = 36 kg./mm² i koniecznym współczynniku bezpieczeństwa *X* = 2.8 (dla próby wodnej na 2-krotne ciśnienie robocze).

Przy przekroczeniu powyższych granic naprężenia w kulistej części denka powstają w jego wyobleniu naprężenia, przekraczające przy próbie na $1^1/_2$-krotne ciśnienie robocze — granicę elastyczności, przy próbie zaś na 2-krotne ciśnienie robocze granicę ciastowatości (24 kg./mm²) i wywołujące w tym ostatnim wypadku obok częstej nieszczelności zawsze stałe, *łatwo dostrzegalne dla oka odkształcenia i częściowe naderwanie materjału, co stanowi prawną podstawę do nieprzyjęcia den.*

W związku z powyższem zostaną wydane w drodze rozporządzenia osobne przepisy, zabraniające stosownie dla nowych denek promieni wyoblenia:

$\frac{D}{24}$ — K. 3·9.

$$r_w < \frac{D}{10}$$

i promieni krzywizny $R > D$ oraz ustalające poszczególne naprężenia a mianowicie:

k = 4 do 5.5 kg/mm² dla promieni wyoblenia $r_w = \frac{D}{10}$ do $\frac{D}{6}$ oraz $> \frac{D}{6}$ k = 6.5 kg/mm² dla den eliptycznych o stosunku osi 1:2

jak również przepisy przejściowe, zezwalające na używanie den typu dotychczasowego, znajdujących się w zapasie o promieniu wyoblenia niemniejszym, aniżeli

$$r_w = \frac{D}{30}$$

przy dopuszczalnem naprężeniu w ustalonych powyżej granicach:

Do czasu wydania tych przepisów poleca się już obecnie przy wydawaniu pozwoleń na kotły przez władze oraz sprawdzaniu podań i rysunków kotłów przez Stowarzyszenie Kotłowe, przestrzeganie powyżej wyznaczonych granic dopuszczalnego naprężenia i niezezwalanie na stosowanie niebezpiecznych denek, za jakie uważać należy denka o małych promieniach wyoblenia:

$$r_w = \frac{D}{30}$$

pracujące na naprężenie k = 5 kg./mm² a nawet 4 kg./mm², zwłaszcza w wypadku, gdy podlegają próbie na 2-krotne ciśnienie robocze.

Poleca się Urzędom Wojewódzkim ogłoszenie powyższego okólnika w Dzienniku Wojewódzkim i podanie do wiadomości wytwórni kotłów.

Za Ministra (—) *C. Benedek*
Dyrektor Dep. Przemys.

L.: PH. 7176/26.

10.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.

Wydział Prezydjalny.

L: Pr. 5427/2. Kraków, dnia 27 listopada 1927.

OGŁOSZENIE:

Celem zapobieżenia stałemu i gwałtownemu wzrostowi wydatków na druk publikacji urzędowych, zarządzam, co następuje:

Rozplakatowanie rozporządzeń (obwieszczeń) władz będzie miało w przyszłości miejsce jedynie wówczas gdy taka forma publikacji jest wyraźnie przepisana albo wynika z treści publikowanego rozporządzenia (np. rozporządzenie dotyczące poboru wojskowego, najważniejszych spraw z dziedziny bezpieczeństwa publicznego, ograniczeń w ruchu nadgranicznym i t. p.). Na zachodzącą konieczność wyjątkowego użycia systemu rozplakatowania rozporządzeń będą władze wyższe zwracały w konkretnych wypadkach uwagę władz niższych, o ile forma rozplakatowywania nie wynika już z obowiązujących przepisów. W ten sposób stanie się rozplakatowywanie sposobem publikacji obwieszczeń, stosowanym wyjątkowo w wypadkach szczególnie ważnych.

Poza określonymi wyżej nielicznymi wypadkami rozplakatowywania, będą rozporządzenia władz państwowych, wymagające ogłoszenia ich ludności, podawane do wiadomości publicznej w sposób prostszy i tańszy niż rozplakatowywanie.

W szczególności w miastach (z wyjątkiem największych) i miasteczkach będą rozporządzenia obwieszczane przez odczytanie ich publiczności, zgromadzonej zapomocą odgłosu bębna: wybębnianie uskuteczniać należy poza wypadkami nagłymi, w miejscu i w czasie, wskazanym potrzebami i zwyczajami lokalnemi (np. w dni targowe, w dni świąteczne po nabożeństwach i t. p.). Wybębnianie może być oczywiście zastąpione, gdzie zwyczaj taki istnieje przez zwoływanie ludności zapomocą dzwonka lub w inny sposób, praktykowany dotąd w danej miejscowości. W każdym razie oprócz tego rodzaju publikacji winne być rozporządzenie, pisane na maszynie czy to ręką, wywieszone na tablicy w urzędzie gminnym, oraz w Starostwie z zaznaczeniem daty wywieszenia.

Analogiczny sposób publikacji będzie stosowany i w gminach wiejskich i tutaj rozporządzenie władz, wymagające szczególnego podania ich do wiadomości ludności, będą nierozplakatowywane, lecz odczytywane wobec mieszkańców danej miejscowości, zgromadzonych zapomocą sygnału bębna, dzwonka lub trąbki. Następować to będzie, o ile nie idzie o obwieszczenia pilne, z reguły w niedziele, względnie w dni świąteczne. Podobnie jak w gminach miejskich, będą i tutaj rozporządzenia poza ich ustnem ogłoszeniem, wywieszone na tablicy gminnej względnie sołtysa z zaznaczeniem daty affigowania. Stosowaniem przedstawionego wyżej sposobu ogłaszania rozporządzeń władz państwowych osiągnie się z jednej strony zmniejszenie wydatków na druki, z drugiej zaś strony uzyska się w znacznym stopniu gwarancję, że treść rozporządzeń dotrze do wiadomości także analfabetów, stanowiących zwłaszcza po wsiach i miasteczkach znaczny odsetek ludności. Ze względu na dodatnie strony wprowadzonego obecnie systemu publikacji zechce Pan dołożyć wszelkich starań, aby postanowienia niniejszego okólnika były w praktyce ściśle przestrzegane.

Za Wojewodę (—) *Tchorznicki*

11.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L: Pr/BG. 7418/10. Kraków, dnia 30 listopada 1927.

Karty rowerowe, wydawanie
za płatą stemplową.

Do
Wszystkich Panów Starostów, Pana Prezydenta miasta Krakowa, Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

W związku z tutejszym reskryptem z dnia 25 listopada 1927 L. BP. 13378/27, którym podano do wiadomości wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu, że karty rowerowerowe podlegają w myśl. artykułu 154 u. o. s., opłacie stemplowej w wysokości 3 (trzech) złotych, i że wobec tego przy wydawaniu tych kart nie należy pobierać jednozłotowej opłaty, oznajmia się, że przy prolongowaniu kart rower. na rok 1928 należy je dodatkowo ostemplować, nalepiając stempel na 3 złote na odwrotnej stronie u dołu pod klauzulą prolongaty.

Przy wydawaniu nowych kart rowerowych nie należy pobierać żadnej opłaty oprócz stempla na 3 złote.

Zauważa się, że podania o wydanie kart rowerowych podlegają po myśli artykułu 140 u. o. s. opłacie stemplowej.

Za Wojewodę: *Nowakowski.*

12.

Odpis! LW.: 28. 938/III. Lwów, dnia 14 czerwca 1927 r. Do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

Jedna ze spółek drenarskich w Województwie Krakowskiem zwróciła się do Wydziału Samorządowego z prośbą, ażeby jej przesłał następujące dokumenty:

1) oryginalne plany szczegółowe i kopję tychże przeznaczone do zbiorów map wodnych sporządzonych według wymogów podanych w § 2 rozporządzenia Min. Robót Publ. z 7 maja 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 468.

2) prawomocne orzeczenie władz i odpisy tych orzeczeń, potrzebnych do zbioru dokumentów, oraz spółki wodnej także statutu i odpis tegoż.

3) odnośnie do uprawnień istniejących przy wejściu w życie ustawy wodnej z r. 1922, także:

a) dowody dopełnienia warunków, zastrzeżonych w art. 252—254 ustawy wodnej z r. 1922 a więc dokumenty i odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł — na którym są oparte prawa zgłoszenia lub stwierdzające, że istnieje prawne urządzenie służące do ich wykonywania, dalej, że te urządzenia zostały wniesione przed 1 stycznia 1923 r. lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, a wreszcie, że zakład istniał w dniu 1 stycznia 1923 r., dłużej niż 10 lat,

b) urzędowe wyciągi z ksiąg hipotecznych (gruntowych),

c) wykazy osób, na których prawa zakład może oddziaływać z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Prośba ta spowodowaną została wezwaniem Starostwa do wniesienia podania o wpisanie do księgi wodnej *prawa użytkowania wody płynącej* (tj. piętrzenia i doprowadzenia wody do zakładów o sile wodnej, względnie do stawów rybnych i do nawodnienia łąk) po myśli art. 253 ustawy wodnej, gdyż w razie przeciwnym prawo to w r. 1927 wygasa.

Ponieważ żadna spółka wodna do drenowania nie potrzebuje nabywać prawa użytkowania wody płynącej, bo przy drenowaniu chodzi nie o piętrzenie wody płynącej, lecz o odprowadzenie wody podziemnej, upraszamy Urząd Wojewódzki o wydanie polecenia Starostom, ażeby wezwań, przewidzianych w art. 253 ustawy wodnej, nie rozsyłały do spółek wodnych, które mają na celu osuszenia gruntów rowami i drenami, tudzież regulację wód płynących, lecz do właścicieli zakładów wodnych, stawów itp., którzy piętrzą wodę płynącą i użytkują dla wytwarzania siły wodnej lub dla innych celów (stawów rybnych, wodociągów, nawodnienia itp.). Tymczasowy Wydział Samorządowy — Przewodniczący: Kędzior mp., Członek T. W. S. Podpis nieczytelny.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. Ad. 13580/27. Kraków, dnia 12 listopada 1927.

Wpis spółek wodnych
do księgi wodnej.

OKÓLNIK Nr. 170.

Wszystkim Panom Starostom
Panu Prezydentowi stoł. król. m. Krakowa

udziela się do wiadomości i zastosowania się z uwagą, że postanowienia art. 253 ustawy wodnej z r. 1922 nie mogą mieć zastosowania do spółek wodnych, zawiązanych w celu osuszenia gruntów zapomocą rowów otwartych i drenowania, gdyż spółki te z tytułu swego technicznego charakteru nie potrzebują nabywać prawa użytkowania wód płynących.

Spółki te jednak powinny zgłosić swe prawne istnienie i powinny być wpisane do księgi wodnej w myśl postanowienia § 5 punkt 6 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 7 maja 1924 Dz. U. Nr. 44 poz. 468 i w tym celu obowiązane są dostarczyć do wpisu do księgi wodnej i do zbioru dokumentów tejże, tych wszystkich danych i załączników, które stanowią podstawę ich prawnego istnienia.

Dane te zostały szczegółowo sprecyzowane w tut. okólniku Nr. 221 z dnia 3 listopad 1926 L. AS. 10117 ex 1926.

Za Wojewodę (—) *Nowicki*

13.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. Ad. 17186/1/27. Kraków, dnia 14 listopada 1927.

W sprawie restytucji zniszczonych ksiąg gruntowych dla 10 obwodów miasta Wiednia

Do

Wszystkich Panów Starostów, Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa, Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

W myśl obwieszczenia Ministerstwa Sprawiedliwości w Wiedniu, zostały roboty wstępne przy zniszczonych wskutek pożaru Pałacu Sprawiedliwości księgach gruntowych dla gmin katastralnych: Innere Stadt, Leopoldstadt, Landstrasse, Wiedeń, Margareten, Mariahilf, Neubau, Josefstadt, Alsergrund i Brigittenau ukończone. Termin dochodzenia został ustanowiony na dzień 15-go września 1927 r. Od tego czasokresu mogą właściciele realności, jak również wszyscy, którzy przywiązują wagę do stwierdzenia ich praw hipotecznych, donieść pisemnie, to co uważają za wskazane, odnośnie do wyjaśnienia i ochrony ich praw, złożyć oświadczenia co do stanu posiadania i ciężarów i przedłożyć do wykazania ich praw służące podkłady (dokumenta, wyciągi z ksiąg gruntowych, projekty wkładów do ksiąg gruntowych) w myśl §17 ustawy zdnia 2 czerwca 1874 Dz. U. P. Nr. 88 i §5 rozp. z dnia 9 sierpnia 1927 u. p. Nr. 248.

Zarządzenie ustnych dochodzeń dla poszczególnych gmin odkłada się do późniejszego czasu.

Ponieważ jako właściciele, wierzyciele hipoteczni i inni prawnie upoważnieni, wchodzą również w rachubę obywatele polscy, przeto należy o niniejszem powiadomić interesowanych, ewent. za pomocą stosownych obwieszczeń z uwagą, że chcących uzyskać bliższe informacje, należy kierować albo do wspomnianego Sądu Krajowego w Wiedniu, albo do właściwego Konsulatu Austrjackiego.

Za Wojewodę (—) *Nowicki*

14.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L: RW. 4223/4 ex 1927. Kraków, dnia 12 grudnia 1927.

OBWIESZCZENIE.

Celem zapobieżenia rozwielmożniającym się coraz bardziej kradzieżom leśnym, spowodowanym niestosunkowo niskiemi cenami, dotychczas obowiązującemi na podstawie zatwierdzonej reskryptem z dnia 6 lutego 1924 L: 994/VII/3 taryfy dla obliczania szkód leśnych, umożliwiającej raczej zaopatrywanie się w materjały drzewne z kradzieży pochodzące, aniżeli nabywanie w drodze legalnej takich samych sortymentów, widzę się spowodowanym wobec ustalania się cen osiąganych za drzewo przez właścicieli lasów, powziąć decyzję, mocą której ustanawiam niniejszą taryfę cen poszczególnych sortymentów, które są podane w przyległym do niniejszego Dziennika urzędowego załączniku.

Taryfa ta obowiązuje od 1 stycznia 1928 r.

Wojewoda: *L. Darowski.*

15.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. OS. 11007/18.

Kraków, dnia 2 listopada 1927.

Ubezpieczenie pensyjne: oznaczenie wartości świadczeń w naturze.

Do

Wszystkich P. P. Starostów w okręgu Województwa Krakowskiego oraz Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Na zasadzie § 3 ust. 3 część II. ustawy pensyjnej w brzmieniu ustalonem ustawą z 10 czerwca 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 370 Województwo oznacza, po wysłuchaniu mężów zaufania pracodawców i ubezpieczonych, wartość świadczeń w naturze na rok 1927:

do obliczania szkód lasowyc

Gatunek drzewa	Drzewo opałowe							Drzewo materjałowe i uży-							
	najlepsze		średnie		pośledniе			najlepsze		średnie		p o ś l e-			
	łupane		krągłe i pniakowe		wierzchołki, gałęzie (grodziwo), leżanina, zbiórka, trzaski i t. p.			drzewo klocowe do 8 m. długości i od 15 cm. średnicy w cieńszym końcu		drzewo długie (budulcowe) od 15 cm. średnicy w grubszym końcu		drzewo żerdziowe od 5 do 9 cm. średnicy w grubszym końcu		drzewo żerdziowe od 10 do 14 cm. średnicy w grubszym końcu	
	na pniu	wyrobione	na pniu	wyrobione	na pniu	wyrobione		na pniu	wyrobione	na pniu	wyrobione	na pniu	wyrobione	na pniu	wyrobione
	m³ zbitej masy	metr przestrzen	m³ zbitej masy	metr przestrzen	m³ zbitej masy	metr przestrzen.	brzemię	m³ zbitej masy				z a s z t u-			
	Zł gr.	Zł. gr	Zł gr	Zł. gr.	Zł. gr	Zł gr.	Zł. g	Zł gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł gr.	Zł gr.	Zł. gr.
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Akacja, brzost, dąb, jawor, jesion, klon, wiąz	18 —	15 —	14 25	11 60		8 —	2 70	67 50	69 —	52 50	54 —				
												1 30	1 35	5 25	5 35
Brzoza, buk, grab, olcha	18 80	15 30	15 40	12 —		8 40	2 80	40 50	41 60	30 —	31 50				
Lipa, osika, topola, wierzba, leszczyna	13 —	11 —	11 20	9 —		6 50	2 20	32 20	33 80	24 20	25 70	— 65	— 70	2 45	2 50
Modrzew, sosna . .															
	16 —	13 —	13	10 50		7 40	2 50	36 —	37 50	27	28 50	— 75	— 80	2 80	2 90
Jodła, świerk . . .															
Wiklina															

TARYFA

ɔwych, ułożona na podstawie załącznika D do ustawy lasowej z dnia 3 g…

…tkowe		Wiklina koszykarska		Młode rośliny drzewne Zabrane lub uszkodzone na przestrzeni jednego metra kwadratowego			Węgle	Kora	Ściółka						Zbie…		
dnie									liściasta			szpilkowa			soków drzewnych		nasion
cienkie tyczki i pręty użytkowe poniżej 5 cm. w grubszym końcu									parokonna	jednokonna	od jednej osoby	parokonna	jednokonna	od jednej osoby	żywicy i terpentyny	wszystkich innych	
na pniu	wyrobione	na pniu	wyrobione	do dwóch lat	nad dwa do sześciu lat	nad sześć lat	za jeden hektolitr	za jeden metr sześcienny									
kę		za cetnar metryczny (100 kg.)							fura		brzemię	fura		brzemię	od jednej osoby		
Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr.	Zł gr.	Zł gr.	Zł gr	Zł. gr.	Zł gr.	Zł. gr	Zł. gr	Zł. gr.	Zł. gr	Zł. gr.
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
							5 60	35 60									
— 35	— 40																
							5 60	37 50									
— 20	— 25			— 6	— 12	— 15	4 50	26 25	30 —	20 60	3 —	30 —	20 60	3 —	6 — 24 —	— 75 3 —	— 75 do 3 —
— 25	— 30						4 50	31 90									
		28 —															

. 3 g852 Dz. u. p. Nr. 250.

b i e r e — nasion — ...nej osoby	...nie	zjół i trawy	Za uszkodzenie gruntu lasowego i tworzenie nowych dróg — za jeden m²	Bez pozwolenia pasące się bydło, licząc od jednej sztuki — konia, muła, osła — pół wyrosłego	konia, muła, osła — niedorosłego do połowy	bydła rogatego — pół wyrosłego	bydła rogatego — niedorosłego do połowy	od kozy lub kozła	od świni lub owcy	od drobiu	Wartość gruntu pastwiskowego za 1 m² gatunku — dobrego	średniego	pośledniego	Cena najmu — fury — jednokonnej	fury — parokonnej	za jeden dzień pieszy	UWAGA
Zł. gr.	Zł	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł. gr	Zł gr	Zł gr.	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł gr	Zł. gr.	Zł. gr	Zł gr	
33		36	37	38	9	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	
																	Jedna fura parokonna równa się 3 metrom przestrzennym lub 10 brzemionom.
				4 —	3 —	2 10	1 60	— 90	— 50	— 15							
— 75 do 3 —		— 75	— 12 do — 27								— 22	— 15	— 10	18 —	25 —	4 —	
				3 20	2 60	1 70	1 30	— 75	— 40	— 15							

Taryfę niniejszą zatwierdzam
Wojewoda
DAROWSKI.

Kraków, dnia 12 grudnia 1927.

Wartość świadczeń w naturze rocznie (w złotych).

L. p.	Rodzaj świadczeń w naturze.	Okręg administracyjny I-szej instancji.																						
		Biała	Bochnia	Brzesko	Chrzanów	Dąbrowa	Gorlice	Grybów	Jasło	Kraków	Kraków p.	Limanowa	Maków	Mielec	Myślenice	N. Sącz	N. Targ	Oświęcim	Pilzno	Ropczyce	Tarnów	Wadowice	Wieliczka	Żywiec
1	Światło w mieszkaniu 1 osoby	15	15	15	15	15	15	15	15	12	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
2	Opał z dowozem dla 1 osoby	70	70	70	60	70	70	70	70	70	80	70	70	70	70	70	80	60	70	70	70	60	70	70
3	Utrzymanie 1 osoby (wikt)	1300	1300	1100	1100	1100	1300	1100	1300	1700	1300	1100	1100	1100	1100	1300	1300	1100	1100	1100	1300	1100	1300	1100
	Utrzymanie małej rodziny	Utrzymanie (wikt) 1 osoby zwiększone o 20%																						
	Utrzymanie średniej rodziny	„ „ „ „ „ „ 30%																						
	Utrzymanie większej rodziny	„ „ „ „ „ „ 50%																						
4	Mieszkanie 1 pokój	140	140	115	120	120	120	120	140	430	140	120	140	140	140	140	290	120	115	115	290	140	140	140
	Mieszkanie 1 pokój z opałem	220	220	190	180	190	190	190	220	500	220	190	220	220	220	220	370	180	190	190	360	200	220	200
	Mieszkanie 1 pokój ze światłem	235	235	205	195	205	205	205	235	512	235	205	235	235	235	235	385	195	205	205	375	215	235	235
	Z całem utrzymaniem 1 osoby	1440	1440	1320	1440	1320	1440	1320	1440	1800	1440	1440	1440	1440	1440	1560	1560	1440	1320	1320	1560	1440	1440	1440
5	1 pokój z kuchnią	220	220	220	220	220	220	220	220	580	220	220	220	220	220	220	360	220	220	220	360	220	220	220
	1 pokój z opałem	310	310	310	310	310	310	310	310	680	310	310	310	310	310	310	460	310	310	310	460	310	310	310
	1 pokój z opałem i ze światłem	340	340	340	340	340	340	340	340	700	340	340	340	340	340	340	550	340	340	340	360	340	349	340
6	2 pokoje z kuchnią	400	400	400	400	400	400	400	400	800	400	400	400	400	400	400	660	400	400	400	660	400	400	400
	2 pokoje z kuchnią z opałem	530	530	530	530	530	530	530	530	920	530	530	530	530	530	530	790	530	530	530	790	530	530	530
	2 pokoje z kuch. z światł. i opałem	590	590	590	590	590	590	590	590	980	590	590	590	590	590	590	850	590	590	590	850	590	590	590
7	3 pokoje z kuchchnią	520	520	520	520	520	520	520	520	1120	680	520	520	520	529	520	980	520	520	520	970	520	520	520
	3 pokoje z kuchnią z opałem	710	710	710	710	710	710	710	710	1190	710	710	710	710	710	710	1140	710	710	710	1120	710	710	710
	3 pokoje z kuch. ze światł. i opałem	770	770	770	770	770	770	770	770	1290	770	770	770	770	770	770	1320	770	770	770	1290	770	770	770

Niniejszy reskrypt należy podać do wiadomości interesowanych.

Za Wojewodę:
Dr. Kwiatkowski

16.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L: OS. 10968/1 ex 27. Kraków, dnia 6 grudnia 1927.

W sprawie współdziałania z gminą m. st. Warszawy w zakresie zapogania wzrostowi bezdomnych w Warszawie.

Do

Panów Starostów Województwa Krakowskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zakomunikowało okólnikiem Nr. 178 z dnia 13 października 1927 Nr. GG. 4140, że Magistrat stoł. miasta Warszawy złożył na ręce Pana Ministra Spraw Wewnętrznych memorjał zwracający uwagę na występujące w ostatnich czasach w coraz jaskrawszej formie zjawisko masowego napływu do stolicy osób, które nie mając zapewnionego w niej pomieszczenia ani środków utrzymania, przybywają do Warszawy bądź w celu wyszukania sobie pracy i dachu nad głową, bądź też, co często się zdarza, bez jakiegokolwiek określonego celu. Stwierdzono pozatem w bardzo licznych wypadkach, że powodem napływu wymienionych osób jest potępienia godna dążność słabszych finansowo związków komunalnych (gmin wiejskich mniejszych miast) do uchylenia się od spełniania ustawowo na nich ciążącego obowiązku zapewnienia tym osobom świadczeń, należnych im z mocy obowiązującej ustawy o opiece społecznej. Z drugiej strony rozpowszechnione z gruntu fałszywe wiadomości o łatwości znalezienia pomieszczenia w Warszawie w związku z akcją budowy baraków dla bezdomnych przez Magistrat stołeczny, pęd bezdomnych w Warszawie w wysokim stopniu podsycają i potęgują.

Celem zapobieżenia powyższemu stanowi rzeczy, wysoce niekorzystnem także z punktu widzenia bezpieczeństwa stolicy, Województwo poleca Panom Starostom zwrócić bezzwłocznie uwagę istniejących w tamt. powiecie związków komunalnych na obowiązki wypływające dla nich z mocy ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 poz. 726) i wezwał je do ścisłego spełniania tych obowiązków. Należy zwrócić szczególną uwagę na tę okoliczność, że w związku z art. 1 i art. 3 p. b. ustawy o opiece społecznej dostarczanie dachu nad głową bezdomnym należy bez wątpienia do zakresu opieki społecznej.

Nadto należy uświadomić gminy jak i szersze warstwy ludności powiatu o trudnościach znalezienia w stolicy dachu nad głową i pracy. W szczególności należy wskazać, że w stolicy istnieje tak gwałtowny brak pomieszczeń, że m. st. Warszawa nie może ich dostarczyć własnym mieszkańcom, a tem mniej przyjezdnym z innych gmin. Prowadzona przez gminę stołeczną akcja budowy baraków dla bezdomnych pokrywa zaledwie drobną część potrzeb stałych mieszkańców stolicy. W sytuacji tej m. st. Warszawa zmuszone przeto będzie korzystać z całą bezwzględnością w stosunku do przyjezdnych z postanowień ustawy o opiece społecznej, upoważniających do odsyłania potrzebujących opieki do gmin, w których posiadają oni prawo do opieki trwałej oraz do domagania się zwrotu kosztów wynikłych zarówno z odesłania jak i z wykonania czasowej opieki w Warszawie.

Z uwagi na ten stan rzeczy należy przestrzec związki komunalne przed dalszem kontynuowaniem przez nie polityki przerzucania świadczeń związanych ze spełnianiem opieki społecznej na inne związki komunalne, a zwłaszcza m. st. Warszawę, gdyż w ten sposób narażą siebie na ponoszenie niestosunkowo większego ciężaru w postaci zwrotu wspomnianych w końcowem zdaniu poprzedniego ustępu kosztów, które w wypadku, gdyby się wzbraniały zwrócić je dobrowolnie, ściągnięte od nich będą przy zastosowaniu środków przewidzianych w art. 17 i 18 wymienionej ust.

W końcu ze względu na to, że gminy zwracają się często do władz i urzędów o udzielenie im pomocy przy odsyłaniu potrzebujących opieki do innych gmin, zechce Pan Starosta nakazać tym władzom i urzędom, by pomocy tej udzielały tylko wówczas, gdy żądające jej gminy wykażą się przewidzianem w art. 12 ustawy o opiece społecznej pismem gminy zobowiązanej do udzielenia trwałej opieki, że uznaje swój obowiązek do opieki oraz oświadcza gotowość przyjęcia potrzebującego opieki.

Za Wojewodę (—) *Dr. Kwiatkowski*

17.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L.: OS. 10086/19 ex 27.

Kraków, dnia 7 listopada 1927

Włóczęgostwo i wyłudzanie wsparć.

Do

Wszystkich Panów Starostów Województwa Krakowskiego oraz Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa.

Według pism odnośnych Urzędów Wojewódzkich względnie relacji Władz administracyjnych I. instancji włóczą się po kraju i wyłudzają wsparcia pod rozmaitymi pozorami na rachunek swych gmin przynależności względnie stałego zamieszkania następujące osoby:

1) *Zdarzył Franciszek*, syn Marcina i Zuzanny, ur. w r. 1866 w gminie Bobrek, pow. Cieszyn i tam przynależny.

2) *Jaśkiewicz Antoni*, syn Wasyla i Barbary, ur. 1892 r., przynależny do gminy Stechnikowce.

3) *Skwarek Mikołaj*, czeladnik kominiarski, były mieszkaniec miasta Brody.

4) *Pałys Tekla*, ur. w r. 1872, córka Wojciecha i Marjanny, przynależna do gminy Nowy Dwór.

5) *Panasiuk Piotr*, syn Demjana i Tatjany, ur. w r. 1907, przynależny do gminy Prusk.

6) *Makowska Feliksa*, córka Wawrzyńca i Michaliny, ur. w r. 1890 z m. Łodzi.

7) *Drobczyk Paweł*, syn Pawła i Pauliny, ur. 1885, z gminy Siemianowice śląskie.

8) *Turek Adam*, syn Antoniego,, urodz. 1898 r., zam. w Dąbrowie Górniczej, pow. Będziński, woj. Kieleckie.

9) *Lodkowski Józef*, lat 33, ze Słupi, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

10) *Nowakowa Juljanna*, lat 61, ze Słupi, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

11) *Cieśliński Marcin*, lat 53, ze Słupi, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

12) *Wiekiera Tomasz*, lat 81, ze Słupi, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

13) *Talar Agnieszka*, lat 25, ze Słupi, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

14) *Smaga Tomasz*, lat 30, z Chrząstkowa, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

15) *Zawadzka Marjanna*, lat 20, z m. i pow. Włoszczowa, woj. kieleckie.

16) *Kłopot Antoni*, lat 26, z Lechowa, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

17) *Kondas Władysław Stanisław*, lat 22 z Lelowa, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

18) *Jałosiński Jan*, lat 54, z Dobromierza, pow. Włoszczowski, woj. kieleckie.

19) *Stanisz Stanisław*, lat 24 z Dobromierza, pow. Włoszczowski, woj. Kieleckie.

20) *Duszińsk Józef*, syn Andrzeja i Antoniny, ur. 18 lutego 1908, we wsi Dziurów, gm. Czyżów Szlachecki, pow. Opatowski, woj. kieleckie.

21) *Ptak Marjanna*, lat 23, córka Pauliny, zam. we wsi Wesołówce, gm. Juljanów, pow. Opatowski, woj. kieleckie.

22) *Juszczyk Marcin*, syn Jana i Rozalji, lat 28, przyn. do gm. Wojkowice Kościelne, pow. Będzin, woj. kieleckie.

23) *Fijołek Marta*, córka Marjanny, lat 20, mianuje żoną Juszczyka Marcina, przyn. do gm. Wojkowice Kościelne, pow. Będziński, woj. kieleckie.

24) *Nowak Augustyn*, syn Franciszka i Rozalji, ur. 1881, z gminy Radzionków, pow. Tarnowskie Góry.

25) *Korebko Michał* ur. 1898 przynależny do gminy Jazłowiec,

26) *Krzypkowski Andrzej* z gminy Rzeki, powiat Radomski.

27) *Psorkowska Katarzyna* z gminy Rzeki powiat Radomski.

28) *Margulies Rosa* przynależny do Mikuliniec powiat Tarnopol,

29) *Kudzie Cyryl*, urodzony i przynależny w gminie Kurów pow. Maków,

30) *Kapusta Stanisław*, syn Jana i Katarzyny przynależny do Tarnowa,

31) *Mrazek Juljusz*, syn Ignacego i Julji ur. w r. 1867 w Limanowej i tam przynależny,

32) *Zorn Józef*, syn Hermana i Etli przynależny do Tarnowa.

O tem Województwo zawiadamia Pana Starostę (Pana Przezydenta) celem odpowiedniego pouczenia Związków komunalnych, by nie udzielały powyższym wsparć na rachunek wyż wymienionych gmin, gdyż ewentualne wsparcia nie będą zwracane.

Za Wojewodę: *Dr. Kwiatkowski.*

18.

L. 24383 27/VII. Odpis! Rozporządzenie. Na podstawie zarządzenia Pana Wojewody Krakowskiego z dnia 23 sierpnia 1927 L. BP. 11058 27, wydanego na zasadzie przepisów § 3 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 611 oraz § 4 Przepisów o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie z dnia 14 czerwca 1927 L. BP. 7069 927 wydaje Magistrat następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Paragraf 86 przepisów o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w mieście Krakowie otrzymuje następujące brzmienie:

Każda osoba jeżdżąca na rowerze na ulicach miasta powinna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową oraz w tabliczkę z numerem.

Karty rowerowe według wzoru ustalonego rozporządzeniem Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 Dz. U. Rp. Nr. 55 poz. 397 oraz tabliczki z numerami wydaje Magistrat miasta Krakowa za zwrotm kosztów.

Karty rowerowe i tabliczki wydawane są po stwierdzeniu tożsamości osoby, proszącej o ich wydanie oraz stwierdzeniu, że dotycząca osoba obznajmiona jest z postanowieniami niniejszych przepisów oraz z przepisami zawartymi w Dz. III Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia

26 czerwca 1924 Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 611 i przepisami zawartymi w Dziale F. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 587. Nieletni poniżej 12 roku życia karty rowerowej i tabliczki otrzymać nie mogą i jeździć im na rowerach po ulicach nie wolno.

Używający rowerów powinni kartę rowerową mieć przy sobie i okazywać ją na każde żądanie organów Policji Państwowej i służby drogowej.

Tabliczkę z numerem, który odpowiadać ma numerowi karty rowerowej należy umocować trwale na rowerze z tyłu pod siodełkiem, równolegle do kierownicy, stale utrzymywać na rowerze w stanie czytelnym. Tabliczki tej nie wolno niczem zakrywać.

O każdej zmianie w posiadaniu rowerów, obowiązany jest nowonabywca donieść Magistratowi do dni 3-ch.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa:
dnia 9 września.

L. BP. 11757/1.

Odebranie debitu.

19.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Warszawa dnia 18 listopada 1927 r. Nr. AA. 6053/27/Ukr. Zarządzenie. Na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowem z dnia 10 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 398) odbieram debit pocztowy czasopismu p. t. „Ukraińskij Rewolucjoner“, wydawanemu zagranicą w miejscu nieustalonem w języku ukraińskim i zakazuje jego rozpowszechniania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych *(Sławoj Składkowski).*

L: BP. 12687/64.

Ruch służbowy.

20.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych poruczył referendarzowi w VII. stopniu służbowym Władysławowi Magońskiemu Kierownictwo Starostwa w Grybowie.
L: Pr. 5820/1.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł referendarza w VII. stopniu służbowym Dr. Józefa Bieniarza z Brzeska do Makowa i poruczył mu Kierownictwo tamtejszego Starostwa.
L: Pr. 5710/1.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł referendarza w VII. stopniu służbow. Tadeusza Reindla z Chrzanowa do Brzeska i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie.
L: Pr. 5921/1.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł referendarza w VIII. st. służb. przy Starostwie w Tarnowie Adama Machnickiego do służby w obrębie Województwa Poleskiego.
L: Pr. 5920/1.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł:

Starostę Dr. Bolesława Skwarczyńskiego w dotychczasowym charakterze służbowym z Żywca do Kołomyi.

Starostę Jana Pawlicę w dotychczasowym charakterze z Myślenic do Mielca.

Starostę Adolfa Hanika w dotychczasowym charakterze z Oświęcimia do Myślenic.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował: referendarza w VII. st. sł. przy Starostwie w Białej w Małopolsce Inspektorem Wojewódzkim w Stanisławowie.

P. Wojewoda Krakowski przeniósł:

Urz. w VIII. st. sł. Michała Füllera z Makowa do Żywca i przydzielił do służby w tamt. Starostwie. L. Pr. 5758/1.

Referendarza w VIII. st. sł. Andrzeja Sulisza z Jasła do Chrzanowa i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie. L: Pr. 5759/1.

Urzędnika w VIII. st. sł. Dr. Adolfa Łukowieckiego z Żywca do Grybowa i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie. L: Pr. 5757/1.

Urzędnika VIII. stopnia służb. Alfreda Winiarskiego z Ropczyc do Nowego Targu i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie. L: Pr. 5760/1.

Referendarza w VIII. stop. służb. przy Starostwie w Gorlicach Stanisława Heynara do służby przy Starostwie w Tarnowie.
L: Pr. 5150/3.

Praktykanta administracyjnego I-ej kategorji Jana Niewiadomskiego z Urzędu Wojewódzkiego do Dyrekcji Policji w Krakowie. L: Pr. 5756/1.

Pow. lek. wet. Dr. Józefa Kruczka z Oświęcimia do Nowego Targu i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie. L: Pr. 5909/1.

Sekretarza Stanisława Niewczasa z Nowego Targu do Jasła i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie. L: Pr. 5139/5.

P. Wojewoda krakowski przeniósł na emeryturę:

Urzędnika IX. st. sł. przy Starostwie w Brzesku, Piotra Bayera z 1-ym stycznia 1928 r. L: Pr. 5815/1.

Urzędnika IX. stopnia sł. w Urzędzie Wojewódzkim Bazylego Gawraka z 1-ym stycznia 1928 r. L: Pr. 5817/1.

Urzędnika X. stopnia sł. Stefana Kreta z dniem 1 stycznia 1928 r. L: Pr. 5818/1.

Ogłoszenia i komunikaty.

21.

Wojewoda krakowski zaprezentował ks. Jana Samborskiego, katechetę gimnazjalnego w Jaworowie na opróżnione probostwo „regiae collationis“ w Jaśle. L: Ad. 16396/3.

Inżynier Teodor Riedel emerytowany radca budownictwa miejskiego, rządowo upoważniony cywilny inżynier budownictwa z siedzibą w Krakowie Dzieln. XI. ul. Tyniecka 18 złożył w Urzędzie Wojewódzkim Okr. Dyr. Rob. Publ. w Krakowie przepisaną przysięgę dnia 12 listopada 1927 r.
L: Pr./Bg. 6584/94.

B. Dział nieurzędowy.

22.

STAROSTWO W BIAŁEJ.
L: 33981/27/3. Biała, dnia 18 listopada 1927.

OGŁOSZENIE.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości po myśli postanowień art. 222 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 ustęp 4, wyciąg ze statutu „Bielsko-Bialskiej Spółki Wodnej dla utrzymania jazu betonowego na rzece Białce obok fabryki Firmy Sternickel i Gülcher lwh. 137 w Białej“ z daty 2 sierpnia 1924 r.

Art. I.

Spółka Wodna utworzona na podstawie dobrowolnej umowy członków nosi nazwę: „Bielsko-Bialska spółka wodna dla utrzymania jazu betonowego na rzece Białce obok fabryki Firmy Sternickel i Gülcher lwh. 137 w Białej“ (Bielitz-Bialner Wassergenossenschaft zur Erhaltung des Betonwerkes im Bialkaflusse neben der Fabriksrealität der Firma Sternickel u. Gülcher G. E. Zl. 137. in Biala). Siedziba Spółki jest miasto Biała.

Art. II.

Celem niniejszej Spółki wodnej jest:

1) utrzymanie wyżej wymienionego jazu betonowego tj. przegrody jazowej i przyczółków, dna wypadowego tudzież koryta odprowadzającego wodę — a to na przestrzeni oznaczonej na planie sytuacyjnym dołączonym do statutów — ewentualnie również i odbudowa powyższych przedmiotów.
2) odnowienie i utrzymanie korony starego jazu drewnianego.
3) czyszczenie koryta rzeki Białki pomiędzy koroną jazu betonowego, a koroną jazu drewnianego następnie łożyska rzeki Białki powyżej jazu drewnianego — aż do mostu żelaznego założonego na drodze państwowej między gminami Biała-Bielsko.
4) czyszczenie młynówki od ujęcia aż do realności lwh. 985 w Lipniku położonej, stanowiącej obecnie własność Judy Rösslera kupca w Białej.
5) czyszczenie i utrzymywanie w należytym stanie młynówki od realności Judy Rösslera — aż do ujścia do Białki.

Art. VI.

Do kierownictwa Spółki wodnej i do załatwienia spraw administracyjnych wybierają członkowie Spółki absolutną większością głosów z grona swego Zarząd, składający się z 5 osób na przeciąg lat 3 (trzy).

Art. VIII.

Na posiedzeniu zarządu, który w obecności trzech członków jest zdolny do powzięcia ważnych uchwał zapadają uchwały większością głosów, które oblicza się według ilości główi; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Obowiązkiem przewodniczącego w razie przeszkody tego zastępcy jest zwoływanie i przewodnictwo na posiedzeniach zarządu i walnego zgromadzenia, zastę-

pywanie spółki na zewnątrz, odbieranie rezolucji urzędowych, tudzież załatwienie takowych.

Podpis Spółki wodnej następuje kolektywnie przez przewodniczącego i przez jednego z członków zarządu.

Art. IX.

Zarząd ma obowiązek wygotowywać corocznie wstępny preliminiarz na koszta robót, które mają być w bieżącym roku administracyjnym przez Spółkę wodną wykonane i przedkładać Walnemu Zgromadzeniu członków celem powzięcia uchwały.

Zarząd ponadto jest obowiązany najpóźniej do dnia 15 lutego każdego roku zestawić roczne dochody oraz wydatki spółki i każdemu członkowi spółki zezwolić na skontrolowanie tychże rachunków wraz z załącznikami.

Art. X.

Zarząd we własnym zakresie ma prawo uchwalać przeprowadzenie napraw koniecznych, których koszta nie mogą jednorazowo przekraczać kwoty Złp. 500.— i według swego uznania bądź to naprawy te wykonywać we własnym zakresie Spółki, bądź też oddawać ich wykonanie przedsiębiorcy fachowemu w drodze licytacji.

Art. XI.

Przeprowadzenie napraw i reparacji, które przekraczają kwotę Złp. 500.— może uchwalić jedynie walne zgromadzenie członków Spółki i wykonanie tych napraw i reparacji musi odpowiadać uchwale.

Nadto zastrzeżone są walnemu zgromadzeniu wybór członków Wydziału, dotyczące rocznych preliminarzy, zamknięć rachunków i sprawozdań, udzielenie absolutorjum z przedłożonych rachunków — tudzież zmiany statutu.

Walne zgromadzenie wybiera również dwóch rewizorów, którzy nie mogą należeć do zarządu.

Obowiązkiem rewizorów będzie przynajmniej raz w roku przy współudziale przewodniczącego lub zastępcy skontrolować urządzenia Spółki, a nadto przeprowadzać badanie rachunków, kontrolować kasę i stawiać co do rocznych zamknięć rachunkowych, odpowiednie wnioski walnemu zgromadzeniu członków.

Na walnem zgromadzeniu każdy członek Spółki ma tyle głosów iloma udziałami przyczynia się do celów spółki wodnej.

Współwłaścicieli uważać należy jako jedność i wykonują swoje prawa jako członkowie Spółki przez jednego ze spólników.

Do ważności uchwał walnego zgromadzenia wymagana jest obecność członków reprezentujących przynajmniej 50 udziałów oraz dowód, że wszyscy członkowie spółki zostali pisemnie zaproszeni.

Jeżeli komplet potrzebny do powzięcia ważnych uchwał pomimo dwukrotnego zgodnie ze statutem uskutecznionego zaproszenia nie przyjdzie do skutku, natenczas trzecie w sposób należyty zwołane walne zgromadzenie zdolne jest bez względu na liczbę jawiących się członków — względnie udziałów do powzięcia ważnych uchwał odnośnie do wszystkich spraw, które nie wymagają większości kwalifikowanej.

Art. XII.

Walne zgromadzenie wszystkich członków stowarzyszenia musi być zwołane przez przewodniczącego co najmniej raz w roku w miesiącu marcu.

Ponadto obowiązany jest zarząd zwołać walne zgromadzenie ilekroć interes Spółki tego wymaga lub żądają tego członkowie reprezentujący conajmniej 25 udziałów.

W zaproszeniu na walne zgromadzenie muszą być przedmioty obrad w krótkości podane.

Art. XIII.

Wyłączenie członków ze spółki wodnej, przyjęcie nowych członków, zmiana udziałów członków, tudzież rozwiązanie może nastąpić jedynie na podstawie uchwały walnego zgromadzenia.

Uchwały w powyższych sprawach mogą być powzięte tylko na walnem zgromadzeniu w obecności ilości takiej członków, którzy reprezentują łącznie 75% wszystkich udziałów, i te większością 3/4 głosów, obliczoną wedle udziałów.

Art. XX.

Obwieszczenia Spółki nastąpią w gazecie bielskiej, „Schlesische Zeitung". Starostwo w Białej, jako władza wodna pierwszej instancji musi otrzymać na każde walne zgromadzenie spółki pisemne zaproszenie.

Biała, dnia 2 sierpnia 1924 r.

L: Pr/Bg. 6584/95.

Za Starostę (—) *Dr. Müller*

23.

STAROSTWO W CHRZANOWIE.

L. 34636/1/R. Chrzanów, dnia 30 listopada 1927.

Tow. Akc. kopalń i Zakładów hutniczych sosnowieckich — wydobywanie piasku z Białej Przemszy.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Chrzanowie na zasadzie art. 195 i następnych ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. U. R.

P. Nr. 102 poz. 936 podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że Towarzystwo akc. kopalń i zakładów hutniczych Sosnowieckich — zamierza wydobywać piasek z łożyska rzeki Białej Przemszy — na terenie gminy Jaworzno i Dąbrowa — dla celów zamulowania kopalń zapomocą elektrycznej pompy centyfugalnej, ustawionej na łodzi żelaznej, pływającej na wodzie.

Celem stwierdzenia, czy i pod jakiemi warunkami zamierzone wydobywanie piasku jest dopuszczalne ze względów prawno-publicznych — Starostwo zarządza dochodzenie komisyjne na miejscu z przybraniem znawców i stron interesowanych *na dzień 13 stycznia 1928 r.* i ewentualnie następny. Plany i opis techniczny wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w biurze nr. 3 w godzinach urzędowych.

Interesowani, którzy najdalej w dniu dochodzenia nie wniosą zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Złożone po upływie tego terminu podania nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu, a to stosownie do postanowień art. 196 powołanej ustawy wodnej.

Komisja zbierze się o godzinie 9 rano koło budynku szkolnego w Jęzorze.

L: Pr. Bg. 6584/102.

Starosta (—) *Trześniowski*

24.

KOMUNIKAT.

W sprawie odszkodowań wypłacanych przez Rząd Stanów Zjednoczonych rodzinom inwalidów i poległych b. żołnierzy armji Stanów Zjednoczonych z wojny światowej Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że uchwalony przez kongres Stanów Zjednoczonych termin pięcioletni od daty śmierci lub utraty zdolności zawodowej żołnierza, w przeciągu którego przysługiwało prawo ubiegania się o odszkodowanie, — został obecnie przedłużony na dalszych pięć lat tj. do lat dziesięciu od daty wypadku.

Zainteresowani, którzy nie wykorzystali przysługującego im prawa otrzymania odszkodowania lu którym odmówiono przyznania odszkodowania z powodu upływu pięcioletniego terminu mają więc możność dalszego o nie starania się.

Osobami uprawnionemi do ubiegania się o odszkodowanie są: a) wdowa po zabitym względnie żona weterana-inwalidy i dzieci również nieślubne i adoptowane — po przedłożeniu koniecznych dokumentów oraz b) rodzice zabitego lub weterana-inwalidy lecz tylko w tym wypadku, gdy niema osób w poprzednim punkcie wymienionych.

Wdowa po zabitym względnie żona weterana i dzieci nie mają potrzeby udawadniać zależności materjalnej od weterana, podczas gdy rodzice muszą udowodnić, iż byli zależni materjalnie, gdyż w przeciwnym razie odszkodowanie nie będzie im przyznane. Podania o odszkodowanie mogą być kierowane bezpośrednio do biura weteranów w Waszyngtonie (United States Veterans Bureau Washington) lub należycie ostemplowane — do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

L: Pr. 5427/1.

25.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L: Ad. 18176/1 27. Kraków, dnia 10 grudnia 1927.

Dochodzenie wodno-prawne w sprawie dodatkowego wywłaszczenia gruntów na cele budowy kanału żeglugi Kraków — Zagłębie węglowe w gminach Kossowa, Nowe Dwory, Brzeźnica i Brzezinka.

OBWIESZCZENIE.

Województwo krakowskie podaje do wiadomości, iż Dyrekcja Dróg Wodnych w Krakowie przedłożyła tu zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Robót Publ. z 31 października 1927 L. Dz. IV. 1868 operat wywłaszczenia gruntów o ogólnej powierzchni 2 ha. 25 ar. 04 m^2, które dla uzupełnienia pierwotnie wykupionych terenów w gminach: Kossowa, Nowe Dwory, Brzeźnica i Brzezinka okazały się w czasie budowy kanału żeglugi Kraków — Zagłębie węglowe (Konsentowanego reskryptem b. austr. Ministerstwa Handlu w Wiedniu z dnia 11 marca 1909 L. 1588) W. St. ex 1906) niezbędnie potrzebne.

Celem komisyjnego ustalenia przedmiotu i rozciągłości wywłaszczenia Województwo na zasadzie art. 124 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 jako kompetentna Władza wodna w myśl art. 186 ustęp 1) punkt a) tej ustawy zarządza rozprawę wywłaszczeniową na miejscu, która odbędzie się według następującego programu:

1) w gminie Kossowa w dniach 20 i 21 stycznia 1928

o godzinie 9 rano (punkt zborny Urząd gminny w Kossowej),
2) w gminie Nowe Dwory w dniu 23 stycznia 1928, o godzinie 9 rano, (punkt zborny Urząd gminny w Nowych Dworach),
3) w gminie Brzeźnica w dniach 24 i 25 stycznia 1928 o godzinie 9 rano (punkt zborny Urząd gminny w Brzeźnicy),
4) w gminie Brzezinka w dniach 26 i 27 stycznia 1928 o godzinie 9 rano (punkt zborny Urząd gminny w Brzezince).

Odnośny operat techniczny wraz z wykazem wywłaszczyć się mających gruntów będą wyłożone do przejrzenia dla ogółu przez 30 dni począwszy od dnia 19 grudnia 1927 a to dla gminy Kossowa w Urzędzie gminnym w Kossowej, dla gminy Nowe Dwory w Urzędzie gminnym Nowe Dwory, dla gminy Brzeźnica w Urzędzie gminnym w Brzeźnicy, wreszcie dla gminy Brzezinka w Urzędzie gminnym w Brzezince.

Nadto będzie operat techniczny wyłożony w Starostwie w Wadowicach do publicznego wglądu w tymsamym czasie jak wyżej.

Zarzuty i żądania stron odnośnie projektowanego wywłaszczenia wykazanych gruntów wnieść można w ciągu powyższych 30 dni do Starostwa w Wadowicach względnie najpóźniej na ręce komisji w czasie jej urzędowania na miejscu.

Interesowani, którzy we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia nie podniosą przeciw wywłaszczeniu zarzutów, stracą prawo do ich wnoszenia i będą uważani za zgadzających się z wywłaszczeniem.

Za Wojewodę: *Mikosz.*

26.

PAŃSTWOWY ZARZĄD DROGOWY W KRAKOWIE

rozpisuje

USTNY PRZETARG PUBLICZNY

na sprzedaż używanego samochodu osobowego marki „Ford". Przetarg odbędzie się w dniu 10 stycznia 1928 r. o godz. 11-tej w biurze Zarządu przy ul. Starowiślnej L. 13/II p. drzwi Nr. 55, gdzie też udziela się informacji co do warunków sprzedaży i miejsca oglądania sprzedawanego samochodu.

Państwowy Zarząd Drogowy w Krakowie.

L: Pr/Bg. 6584/92.

27.

L: 168.000/27/S.

OBWIESZCZENIE.

wyborów do Sądów rozjemczych w Krakowie, Lwowie, Łodzi i Warszawie dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków.

Na zasadze rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 września 1927 Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 782, postanowień § 38 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 austr. Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1888 w brzmieniu ustawy z dnia 7 lipca 1921 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 413, oraz art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 Dz. U. R. P. Nr. 16 poz. 148 i § 50 statutu Zakładu ubezpieczenia od wypadków rozpisuje się niniejszem wybory asesorów i zastępców asesorów Sądów rozjemczych dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków w Krakowie, Lwowie, Łodzi i Warszawie.

Wybory odbędą się:

dla okręgu Sądu rozjemczego w Łodzi, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych w Województwie łódzkiem, *w niedzielę dnia 15 stycznia 1928 roku* w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków Oddział w Łodzi przy ul. Ewangielickiej L. 18 w godzinach od 10-ej do 16-ej,

dla okręgu Sądu rozjemczego w Warszawie, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych na obszarze m. st. Warszawy oraz w Województwach: Białostockiem, Lubelskiem, Nowogródzkiem, Poleskiem, Warszawskiem i Wileńskiem, *w niedzielę dnia 22 stycznia 1928 roku* w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków Oddział w Warszawie przy ul. Aleja Jerozolimska L. 4 w godzinach od 10-tej do 16-tej,

dla okręgu Sądu rozjemczego w Krakowie, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych w Województwach: Kieleckiem, Krakowskiem i Cieszyńskiej części Województwa Śląskiego, *w niedzielę dnia 29 stycznia 1928 roku* w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków, Oddział w Krakowie przy ul. Szlak L. 40, w godzinach od 10-tej do 16-tej.

dla okręgu Sądu rozjemczego we Lwowie, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych w Województwach: Lwowskiem, Stanisławowskiem, Tarnopolskiem i Wołyńskiem, *w niedzielę dnia 12 lutego 1928 roku* w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, przy ul. Brajerowskiej L. 16, w godzinach od 10 do 16.

W wyborach biorą udział przedsiębiorcy i ubezpieczeni pracownicy przedsiębiorstw, położonych i wykonywanych w okręgu terytorjalnym danego Sądu rozjemczego, a zgłoszonych w Zakładzie ubezpieczeń od wypadków, o ile idzie o Sąd rozjemczy w Łodzi, do dnia 20 września 1927, o ile o Sąd rozjemczy w Warszawie,

do dnia 27 września 1927 o ile idzie o Sąd rozjemczy w Krakowie, do dnia 4 października 1927, wreszcie o ile idzie o Sąd rozjemczy we Lwowie, do dnia 18 października 1927.

W myśl § 2. rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 maja 1923, Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 749 tudzież w myśl § 50 statutu Zakładu ubezpieczenia od wypadków, przedsiębiorcy wspomnianych przedsiębiorstw, wybierają razem jednego przedsiębiorcę jako asesora i nadto dziesięciu przedsiębiorców jako zastępców asesora, tak samo wszyscy pracownicy tych przedsiębiorstw wybierają razem jednego ubezpieczonego jako asesora i nadto dziesięciu ubezpieczonych jako zastępców asesora.

Szczegóły, tyczące się wyborów, mianowicie: prawa wyboru wybieralności, sposobu głosowania, reklamacyj i t. p. znajdą interesowani w obwieszczeniach, rozesłanych *do wszystkich przedsiębiorstw,* uprawnionych do wyboru, tudzież w obwieszczeniach rozplakatowanych w siedzibach Władz administracyjnych i Sądów Powiatowych (Sądów pokoju), oraz w biurach Zakładu i jego Oddziałów.

We Lwowie, dnia 10 listopada 1927.

Delegat Rządu dla spraw
Zakładu ubezpiczenia od wypadków

Tadeusz Sośniak

L.: Pr. Bg. 6584/99.

28.

TOWARZYSTWO
WIOSEK KOŚCIUSZKOWSKICH
Warszawa, Leszno 11, Tel. 248-13.
Konto P. K. O. Nr. 14.588.

O POMNIK DLA KOŚCIUSZKI.

W dniu 15-go października r. b., w sam dzień sprowadzenia serca Tadeusza Kościuszki do Stolicy Państwa, minęło sto dziesięć lat od chwili, kiedy to wielkie serce bić przestało.

133 lat znowu dzieli nas od czasu (od dnia 24 marca 1794 roku), kiedy Kościuszko przysięgą swą na Rynku Krakowskim oficjalnie wobec świata zadokumentował, że naród Polski narzuconych sobie kajdan nie zniesie. W dniu 11 listopada r. b. święcić mamy dziewiątą rocznicę zakończenia tych walk o wolność i niepodległość Ojczyzny.

Na pamięć nasuwa się bardzo wiele uroczystych dat historycznych, związanych z imieniem Kościuszki, które należy uczcić gorąco, — nie próżnem słowem, a czynem.

Kiedy w 1919 r. zebrał się Sejm odrodzonej Polski, nie zaniedbał obowiązku, ażeby na jednem z pierwszych posiedzeń wyrazić hołd pamięci Kościuszki i uchwalił, że najlepszym sposobem uczczenia Jego będzie postawienie Mu żywych pomników w postaci wzorowych wiosek sierocych pod nazwą Wiosek Kościuszkowskich. Mają one być ogniskami gospodarczej i społecznej kultury wśród ludu wiejskiego a zakłady wychowawcze tych Wiosek, t. j. bursy i szkoły i gniazda rodzinne dla sierot objąć mają całe masy dzieci, które tutaj nauczą się rozumieć, nauczą się czcić i kochać Kościuszkę.

Sejm uchwalił dać kosztem Państwa w Wioskach tych pomieszczenie dla 1.000 sierot, a organizowanie i prowadzenie Wiosek uchwalił powierzyć odpowiednim instytucjom społecznym pod kontrolą Rządu i społeczeństwa.

Wroku 1925 utworzone zostało specjalne Towarzystwo Wiosek Kościuszkowskich, jako związek instytucji i organizacji społecznych. państwowych i komunalnych, które w pracy swej wychowawczej przyjmują system rodzinnego wychowania sierot w gniazdach. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zasadniczo zgodziło się sprawę tworzenia jubileuszowej państwowej fundacji powierzyć w ręce tego Towarzystwa i materjalnie dopomogło Towarzystwu wziąć (na razie w dzierżawę), majątek państwowy Rogóżno-Zamek na Pomorzu, upatrzony na stworzenie tam Wioski państwowej.

Kancelarja cywilna Pana Prezydenta Rzeczypospolitej listem z dnia 9 listopada 1926 roku zawiadomiła Zarząd TWK., że Pan Prezydent Rzeczypospolitej gorąco popiera myśl tworzenia Wiosek Kościuszkowskich.

Z polecenia Pana Marszałka Piłsudskiego, PP. Dowódcy Okręgów Korpusów zwrócili się do PP. Oficerów z zachętą, ażeby PP. Wojskowi dla uczczenia Kościuszki w Wioskach Kościuszkowskich zakupywali miejsca wieczyste dla swoich sierot. Prawdopodobnie każde D.O.K. zechce utworzyć po jednym gnieździe na dziesięcioro sierot. Pieniądze na ten cel już wpływają.

W przewidywaniu, że związki komunalne również będą się starały uczcić Kościuszkę, Pan Minister Spraw Wewnętrznych na zlecenie Pana Prezesa Rady Ministrów zwrócił się w roku zeszłym za pośrednictwem PP. Wojewodów do przewodniczących sejmików i magistratów miast z zachętą, aby one przyłączyły się do akcji tworzenia Wiosek Kościuszkowskich, zapisały się na członków założycieli TWK., i w ramach tego Towarzystwa zakupiły dla sierot swoich miejsca wieczyste. Każde takie jedno miejsce wieczyste, kosztem 10.000 zł. ufundowane, daje prawo członkowi założycielowi TWK. bezpłatnego już nadal wychowywania stale jednego sieroty a na ogólnych zebraniach członków TWK. daje prawo jednego głosu przy wyborze władz TWK., przy zatwierdzaniu budżetów i t. d. Dwa takie członkowskie udziały dają prawo dwóch głosów; dziesięć udziałów — dziesięć głosów i t. d. Udziały mogą być wpłacane częściowo, w ciągu lat dziesięciu.

Wedle § 10 statutu TWK. wszystkie pieniądze, wkładane przez członków na udziały, wzięte zostaną naprzód na utworzenie jednej Wioski Kościuszkowskiej. Po utworzeniu pierwszej Wioski zbiorowemi siłami wszystkich udziałowców TWK. dalsze wpływy użyte zostaną na stworzenie następnej Wioski. Ogólne zebranie członków założycieli ustanowi kolejność, w którem województwie następna Wioska ma być utworzona, a to w zależności od tego, którego województwa fundatorzy największą na ten cel złożyli ofiarę.

W roku zeszłym zapóźno zwrócono się do sejmików, budżety ich bowiem na 1926/27 rok były już uchwalone. Ledwie 39 sejmików i magistratów dało wyraz swego zainteresowania, z czego ośm zaledwie zapisało się na członków założycieli, 31 na członków wspierających.

Zarząd Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich w tym roku ponawia swe starania. Do wszystkich sejmików, do miast i miasteczek wysyła swe odezwy i programowe broszury z prośbą i zachętą, ażeby przewodniczący związków komunalnych raz jeszcze teraz z okazji sprowadzenia serca Kościuszki do Polski, wnieśli na porządek dzienny sprawę uczczenia Kościuszki w sposób, omawiany powyżej.

To wielkie Serce chociaż bić przestało, bynajmniej nie zamarło. Ono żyje w sercach i czynach wszystkich patrjotów po wszystkie dni walki o wolność i niepodległość. Ono żyć będzie i wciąż się będzie odradzało w duszach i sercach wychowanków Wiosek Kościuszkowskich, które tam właśnie szczególnie mają urabiać na miarę serca tego *„Obywatela bez skazy“* i *„prawdziwego człowieka“*.

Zarząd Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich.
Pr./Bg. 6584/93.

29.

ZGUBY LEGITYMACJI.

Następujące legitymacje zgubione unieważnia się:

a) Międzynarodowe świadectwo drogowe samochodu osobowego „Fiat“ Kr. 6069, Adama hr. Stadnickiego w Nawojowej. L.: Pr./Bg. 6584/104.

b) Kartę rejestracyjną samochodu marki „Tatra“, Kr. 5768, Jana Kałuzińskiego w Krakowie. L.: Pr./Bg. 6584/91.

c) Licencję szoferską Nr. 13027, Jana Hajdy. L.: Pr./Bg. 6584/98.

d) Legitymację osobistą Nr. 999, Pawła Woźniaka, nauczyciela w Ropkach, pow. Gorlice. L.: Pr./Bg. 6584/100.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7. — Nr. telefonu 510.